

Prasība, kas celta 2022. gada 28. februārī – Kremer/Komisija

(Lieta T-110/22)

(2022/C 158/17)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Christiane Kremer (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: D. Grisay un A. Ansay, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt šo prasības pieteikumu par atcelšanu/ārpuslīgumisko atbildību;
- atzīt to par pieņemamu un līdz ar to:
 - galvenokārt,
 - atzīt atcelšanas prasību par pamatotu un nospriest, ka iecelējiestādes (AIPN) 2022. gada 24. februāra lēmums par pieņemamības atteikumu nav spēkā esošs, jo:
 - Civildienesta noteikumu 77. pants un Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pants, ar kuriem tiek pamatots prasītājam adresētais lēmums, ir prettiesiski;
 - lēmumā nepiedāvājot prasītājam kompetentās Eiropas iestādes grāmatvedības uzskaitē neiekļauto pensijas tiesību atjaunošanu, Eiropas Komisijas nav izpildījusi rūpības pienākumu;
 - lēmumā nepiedāvājot prasītājam kompetentās Eiropas iestādes grāmatvedības uzskaitē neiekļauto pensijas tiesību atjaunošanu, Eiropas Komisijas ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu;
 - un nosūtīt lietas materiālus AIPN prasītājam atmaksājamās summas aprēķināšanai;
 - pakārtoti –
 - atzīt par pamatotu prasību par zaudējumu atlīdzību nepamatotas iedzīvošanās dēļ, jo prasītāja ir kļuvusi nabadzīgāka par viņas pensijas tiesību summu, kas iemaksāta valsts pensiju shēmā, ko Savienības kompetentā iestāde nav ņēmusi vērā un kas tādējādi ir bagātinājusi Eiropas Savienības pensiju fondu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt abus prasītājam nodarītos finansiālos zaudējumus, kuru pamatsumma prasības iesniegšanas dienā sasniedza 55 401,07 EUR;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 77. panta 1. punktu un Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu. Prasītāja apgalvo, ka iepriekš minētās tiesību normas paredz, ka ierēdnim ir jāpieņem lēmums par valsts pensijas shēmā uzkrāto pensijas tiesību iemaksu Eiropas Savienības pensiju fondā (turpmāk tekstā – “CPUE”) desmit gadu laikā, kopš nodarbinātības sākšanas Eiropas Savienības iestāžu dienestā. Taču tikai pensijā aiziešanas brīdī ierēdnis, kurš ir veicis iemaksu, var pareizi novērtēt iespējamās iemaksas apmēru, jo īpaši ņemot vērā noteikumu, kas ierobežo pensijas apmēru līdz 70 %. Prasītāja secina, ka šis noteikums rada atšķirīgu attieksmi salīdzinājumā ar ierēdni, kurš visu karjeru ir pavadījis Eiropas sistēmā, tādējādi pārkāpjot nediskriminācijas principu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts Civildienesta noteikumu 24. pantā paredzētais palīdzības un rūpības pienākums. Prasītāja norāda, ka, iemaksājot pensijas tiesības no valsts shēmas CPUE, ierēdņi parasti no Komisijas saņem tabulu, kurā ir precizēts, vai viņiem ir tiesības uz to izcelsmes valsts shēmā iemaksāto neatlīdzināto summu, kuras nav iekļautas Savienības pensiju shēmas grāmatvedības uzskaitē, aktuārā ekvivalenta atmaksu. Turklāt atmaksa tiek veikta bez ierobežojumiem un īpašas pieejas. Taču, kā apgalvo prasītāja, viņa neesot saņēmusi nedz tabulu, nedz atmaksu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips. Prasītāja uzskata, ka starp atsevišķiem ierēdņiem, kuriem pensijas tiesību iemaksas gadījumā tiek veikta atmaksa, un citiem, uz kuriem tas neattiecas, pastāv diskriminācija, kas nav pamatota ar objektīvu kritēriju.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pastāvot ārpuslīgumiskā atbildība nepamatotas iedzīvošanās dēļ uz prasītājas rēķina.

Prasība, kas celta 2022. gada 28. februārī – Baert/Komisija

(Lieta T-111/22)

(2022/C 158/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rhonny Baert (Deinze, Beļģija) (pārstāvji: D. Grisay un A. Ansay, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt šo prasības pieteikumu par atcelšanu/ārpuslīgumisko atbildību;
- atzīt to par pieņemamu un līdz ar to:
 - galvenokārt,
 - atzīt atcelšanas prasību par pamatotu un nospriest, ka iecelējiestādes (AIPN) 2022. gada 28. februāra netiešais atteikums, kā arī Eiropas Komisijas 2016. gada 21. decembrī pieņemtais lēmums ir spēkā neesoši, jo:
 - Civildienesta noteikumu 77. pants un Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pants, ar kuriem tiek pamatots 2016. gada 21. decembra lēmums, ir prettiesiski;
 - 2016. gada 21. decembra lēmumā nepiedāvājot prasītājam kompetentās Eiropas iestādes grāmatvedības uzskaitē neiekļauto pensijas tiesību atjaunošanu, Eiropas Komisijas nav izpildījusi rūpības pienākumu;
 - 2016. gada 21. decembra lēmumā nepiedāvājot prasītājam kompetentās Eiropas iestādes grāmatvedības uzskaitē neiekļauto pensijas tiesību atjaunošanu, Eiropas Komisijas ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu;
 - un nosūtīt lietas materiālus AIPN prasītājam atmaksājamās summas aprēķināšanai;
 - pakārtoti –
 - atzīt par pamatotu prasību par zaudējumu atlīdzību nepamatotas iedzīvošanās dēļ, jo prasītājs ir zaudējis viņa pensijas tiesību summu, kas iemaksāta valsts pensiju shēmā, ko Savienības kompetentā iestāde nav ņēmusi vērā un kas tādējādi ir bagātinājusi Eiropas Savienības pensiju fondu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam nodarītos finansiālos zaudējumus, kuru pamatsumma prasības pieteikuma iesniegšanas dienā sasniedza 31 066,80 EUR vai vismaz 39,18 % no periodiskajiem nokavētajiem maksājumiem, ko Komisija saņēmusi kopš 2017. gada 1. februāra, un par tādu pašu procentuālo daļu jāpalielina turpmākie nokavētie maksājumi;